
Spesialistutdanningen i anesthesiologi

KORRESPONDANSER

JON HENRIK LAAKE

I Tidsskriftet nr. 2/2000 spør M. Conradi om forskning bør erstatte deler av hovedutdanningen i anesthesiologi (1). Bakgrunnen er det skarpe ordskiftet som fant sted på høstmøtet i Norsk anestesilogisk forening vedrørende foreslåtte endringer i utdanningsreglene.

Landsstyret i Legeforeningen har vedtatt at medisinsk forskningsarbeid skal kunne gi inntil ett års uttelling i spesialistutdanningen. Landsstyret har *ikke* vedtatt at forskning skal bli en obligatorisk del av spesialistutdanningen, kun at det skal gi en større uttelling for den som *velger* å forske.

I dag inngår års tjeneste ved indremedisinsk *eller* pediatriisk avdeling som en del av *hovedutdanningen* som tillegg til fire års anestesitjeneste. Vitenskapelig arbeid kan brukes til års valgfri sideutdanning. En utvidelse til ett år må med nødvendighet medføre at kravene til utdanningen endres. Sentralstyret har lagt til grunn at utdanningens totale varighet ikke skal øke utover de fem år som gjelder i dag (inklusive års sideutdanning). Dersom landsstyrets intensjon skal oppfylles, er det to muligheter som foreligger: Enten å la forskning inngå som et tredje alternativ til tjeneste i indremedisin/pediatri, *eller* å korte ned anestesitjenesten til 3 år. Det siste alternativet er det liten oppslutning om.

Spesialitetskomiteen har i sin tur vært lite villig til å la forskningsaktivitet kunne tjene som et alternativ til tjeneste i indremedisin *eller* pediatri, og står dermed i fare for å opptre i strid med landsstyrevedtaket. Kravet om indremedisinsk *eller* pediatriisk tjeneste innebærer at utdanningskandidatene kan velge fritt mellom disse spesialitetene. Dette tilsier at *verken* indremedisin eller pediatri er essensielle *i seg selv*. Jeg har imidlertid forståelse for at man ønsker et korps av anestesileger som kan utfylle hverandre kompetansemessig. I et slikt perspektiv gir det mening å presentere utdanningskandidaten for et sett av alternativer som man mener er viktige for faget. Det er også i et slikt perspektiv at jeg mener man bør gjøre det mulig å velge forskningsaktivitet (eller eventuell annen praksis) *istedenfor* indremedisin *eller* pediatri.

Mitt forslag til spesialitetskomiteen er derfor som følger: Utdanningstiden i anesthesiologi fordeles med fire års tjeneste i anesthesi og ett års valgfri tjeneste i indremedisin, pediatri eller vitenskapelig arbeid. Jeg vil ikke underslå det faktum at et

regelverk slik jeg foreslår vil gjøre det mulig for meg selv å oppnå spesialiteten i anesthesiologi uten tjeneste i indremedisin eller pediatri. Jeg tror imidlertid jeg kan klare meg uten, og at jeg likevel har noe å tilføre spesialiteten.

LITTERATUR

1. Conradi M. Bør forskning og helseadministrasjon erstatte deler av hovedutdanningen i anesthesiologi? Tidsskr Nor Lægeforen 2000; 120: 257 – 8.

Publisert: 28. februar 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. september 2026.